

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7729

гр. София, 05.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **9072** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от И. Л. М., чрез адв. К. П., срещу заповед № РА-18-83/12.08.2022 г. на главен архитект на Столична община /СО/. С посочения административен акт на основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, пр. второ, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните, монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столичната община е наредено премахването на незаконосъобразно поставен преместваем обект „Павилион за продажба на кафе и бърза закуска“, разположен до „Клетка – маймуни II“ на територията на ОП „Зоологическа градина – С.“ за „Група 1, обект 2“ с площ от 9 кв.м., с административен адрес [улица], кв. Хладилника, [населено място].

С жалбата е направено и искане за спиране на изпълнението на посочения административен акт. Искането е мотивирано с настъпване на вреди на стойност едномесечно предизвестие по чл. 328 от КТ по отношение на наети работници, както и вреди, настъпили в следствие на невъзможност от реализиране или преместване на бързоразваляеми продукти.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, Административен съд София-град като взе предвид становищата на страните и прецени писмените доказателства по делото, приема следното:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 57а, ал. 3 във вр. с чл. 56, ал. 2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Съгласно чл. 217, ал. 1, т. 11 от ЗУТ жалбите срещу заповеди по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ не спират изпълнението на административния акт.

В случая се касае за предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. В тези случаи спирането на предварителното изпълнение се урежда

от нормите на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. При тези хипотези изначално законодателят е преценил важноста на обществения интерес от предварителното изпълнение и затова го е допуснал по силата на закона.

За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да докаже значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение, каквото доказване в случая не е сторено. Освен това предварителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства, несъществуващи към момента на издаване на административния акт.

В случая са наведени бланкетни твърдения, че изпълнението би могло да причини значителна или трудно поправима вреда, в подкрепа на които не са предоставени каквито и да било доказателства. Приложени са като доказателства трудови договори, сключени между работодателя [фирма] и работници, които обаче са за 4 (четири) часов работен ден и като размер на договореното възнаграждение е в рамките на минимално установената работна заплата за страната. Представени са и доказателства (фактури) за закупени стоки, които обаче съдът не може да приеме, че са бързоразвалящи се (брускети, кроасани, шоколади) или такива, които да изискват значителни обеми за специално съхранение (фактура № 118008/14.09.2022г.).

Предвид изложеното съдът намира, че не са представени доказателства за настъпване на „значителна“ или „трудно поправима вреда“. Дори и да се приеме, че жалбоподателят би претърпял финансови вреди (четири обезщетения за предсрочно прекратяване на трудови договори в рамките на минимална работна заплата), то съдът счита, че евентуално настъпили за жалбоподателя финансови вреди, не са труднопоправими; като могат да бъдат овъзмездени по реда на ЗОДОВ, ако оспорената заповед бъде отменена; като тези имуществени вреди не могат да се противопоставят на презумпирания от чл. 217, ал. 1, т. 11 ЗУТ обществен интерес.

Предвид изложеното съдът намира, че искането за спиране е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], за спиране на допуснато по силата на закона предварително изпълнение на заповед № РА-18-83/12.08.2022 г. на главния архитект на Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: